

Projekt**UCHWAŁA NR .../.../2024
RADY MIEJSKIEJ W IŃSKU**

z dnia 27 czerwca 2024 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na Burmistrza Ińska

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r., poz. 609 z późn. zm.), w związku z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r., poz. 572) uchwała się, co następuje:

§ 1. Skargę oraz wniosek Mirosława Józefa Moskwy z dnia 26 marca 2024 roku, Rada Miejska w Ińsku uznaje za bezzasadną

§ 2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozstrzygnięcia oraz pouczenie o treści art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego zawiera załącznik do uchwały.

§ 3. W wykonaniu niniejszej uchwały Przewodniczący Rady Miejskiej w Ińsku zawiadomi skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Pod względem prawnym
opiniuję bez zastrzeżeń
Jerzy Adamiec
RADCA PRAWNY

UZASADNIENIE

W dniu 4 kwietnia 2024 do Rady Miejskiej w Ińsku wpłynęła skarga złożona przez Mirosława Józefa Moskwę.

Mirosław Moskwa pismem z dnia 26 marca 2024 r. złożył skargę, wskazując, że jego wnioski z dnia 8 lutego 2024 r. nie były rozpatrzone zgodnie z Konstytucją, czyli na posiedzeniu kolegialnych organów władzy publicznej pochodzących z powszechnych wyborów, a tylko w taki sposób mogą być rozpatrywane wszystkie sprawy obywateli, wynikające z art. 63 FLRP. Mirosław Moskwa dalej w swojej skardze pisze, że zgodnie z art. 8 KRP Konstytucja jest najwyższym prawem i należy ją stosować bezpośrednio w tych przypadkach, w których Konstytucja nie przewiduje ustawy lub nie ma jeszcze ustawy przewidzianej do danego artykułu. Art. 63 KRP wprost stanowi, że każdy wniosek, skarga, czy petycja muszą być rozpatrzone, bo niedopuszczalny jest tryb nierozpatrywania takich spraw. Natomiast w tej sprawie przewidziana jest tylko jedna ustawa o tytule: „Tryb rozpatrywania petycji, wniosków i skarg”. Między innymi w niej ma być opisane, jak takie sprawy mają być rozpatrywane. W niej też musi być to, co wynika z art. 61 ust. 2 K.RP, czyli, że wnioski, skargi i petycje obywateli muszą być zawsze rozpatrywane na posiedzeniu (nie na sesji, bo tak było za komuny - pisze Mirosław Moskwa) kolegialnych organów władzy publicznej, a nie na posiedzeniu jakiejś komisji. Jeśli zaś nie ma jeszcze ustawy wynikającej z art. 63 KRP, to znaczy, że władza publiczna musi rozpatrywać sprawy obywateli, wykorzystując do tego celu konstytucję bezpośrednio, a nie ma prawa rozpatrywać ich w oparciu o ustawy komunistyczne i partyjne, w których są zawarte niedozwolone artykułem 13 KRP praktyki i metody, jakie panowały w czasach komunistycznych. Mirosław Moskwa zwraca uwagę na to, że art. 63 KRP nie przewiduje, aby wnioski, skargi, czy petycje były rozpatrywane na podstawie innych ustaw, niż to wynika z tego artykułu.

Następnie Mirosław Moskwa wskazuje, że z tytułu nierozpatrzenia jego wniosków, nikt z przedstawicieli władz publicznych nie uznał ich za dowód na przestępcze działanie mafii partyjnych i sędziowskich, władze publiczne nadal świadomie i celowo zmuszają obywateli do płacenia podatków, danin, składek, opłat itp. na rzecz finansowania nielegalnie działających organizacji, w tym, partyjnych i sędziowski oraz na ich prywatne urzędy, sądy, trybunały itp.

Zdaniem Mirosława Moskwy władze publiczne, nadal świadomie i celowo zmuszają obywateli do podporządkowania się pod nielegalnie obowiązujące przepisy, inne niż podatkowe, a też uchwalone przez organizacje partyjne, które zgodnie z art. 11 KRP nie posiadają kompetencji do tego, aby pełnić władzę ustawodawczą, wykonawczą, czy inną. Mirosław Moskwa wskazuje, że nie wnioskował o to, aby władza publiczna sprawdzała, czy jakaś ustawa jest zgodna z Konstytucją, czy też, o to, aby dokonała samooceny i napisała, że działa zgodnie z prawem i w granicach prawa. Jego zdaniem wnioskował o przysłanie orzeczeń TK, z których by wynikało, że ustawy, którymi posługuje się władza publiczna, są zgodne z Konstytucją.

Procedura skargowa unormowana jest w art. 221 – 240 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (dalej kpa) oraz przepisach wykonawczych i ma cechy samodzielnego jednoinstancyjnego kontrolnego postępowania administracyjnego bardzo uproszczonego, kończącego się czynnością materialno-techniczną zawiadomienia skarżącego o załatwieniu skargi. Skarga musi odpowiadać jednocześnie dwóm przesłankom: a) nie ma cech środka prawnego uregulowanego w kpa lub innych procedurach; b) zawiera zarzut wadliwej działalności organu lub jego pracownika.

Zgodnie z art. 227 kpa przedmiotem skargi może być w szczególności zaniechanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw.

Zgodnie z art. 229 pkt 3 kpa, jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności:

wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych, z wyjątkiem spraw określonych w pkt 2 – rada gminy.

Zatem w myśl art. 229 pkt 3 Kpa organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności burmistrza gminy jest rada gminy. W świetle przepisów kpa dotyczących załatwiania skarg, można wyróżnić jedynie dwa sposoby załatwienia skargi, tj. uznanie skargi za zasadną i uznanie skargi za niezasadną.

Wskazane pismo skarżącego powinno być rozpatrzone w powyższym trybie, ponieważ zawiera zarzuty w stosunku do Burmistrza, więc spełnia wymogi skargi w rozumieniu Kpa.

Co do zasady skargi na działanie Burmistrza zgodnie z art.229 pkt 3 kodeksu postępowania administracyjnego (dalej: k.p.a) rozpatruje Rada Miejska. Mając na względzie, że Komisja skarg, wniosków i petycji zgodnie z art. 18 b ustawy o samorządzie gminnym (u. s. g.) została powołana w celu kontroli działalności Burmistrza oraz gminnych jednostek organizacyjnych, za celowe należy uznać, że Komisji skarg, wniosków i petycji zleca się opiniowanie wpływających skarg.

Przewodniczący Rady Miejskiej w Ińsku po otrzymaniu skargi przekazał ją do rozpatrzenia właściwej w sprawie skarg Komisji Skarg, Wniosków i Petycji dnia 05.04.2024 r. Przewodniczący Komisji Skarg, Wniosków i Petycji po zapoznaniu się ze skargą i dokumentacją skargową zwołał na dzień 11.06.2024 r. posiedzenie Komisji Skarg, Wniosków i Petycji.

Komisja na posiedzeniu 11.06.2024 r. wydała opinię o uznaniu skargi za bezzasadną.

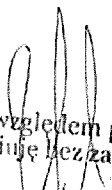
W świetle ustaleń poczynionych przez Komisję skarg, wniosków i petycji Rada Miejska w Ińsku uznała, iż skarga została złożona do „Kolegialnych organów władzy publicznej” - skarżący nie wskazał adresata, ani nie uprawdopodobnił, że wniosek z dnia 8.02.2024 r. został złożony w Urzędzie Gminy i Miasta w Ińsku. Trudno było rozstrzygnąć czy skarga dotyczyła Burmistrza Ińska czy Rady Miejskiej i czy wniosek z 8.02.2024 r. został złożony do sekretariatu Urzędu Gminy i Miasta w Ińsku.

Ponadto skarżący w treści skargi podważa konstytucyjny porządek Rzeczypospolitej Polskiej i jej organów, które działają na podstawie i w granicach prawa. Organy samorządu są zobowiązane do przestrzegania obowiązującego prawa i żadne argumenty przedstawiane przez pozakonstytucyjne podmioty nie mogą tego zmienić.

W związku z powyższym skargę w powyższym zakresie należy uznać za bezzasadną

Pouczenie:

Na podstawie art.239 § 1 k.p.a. informuję iż "w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego".

Pod względem prawnym
opiniuję bez zastrzeżeń
Jerzy Adamiec
RADCA PRAWNY

Projekt

**UCHWAŁA NR .../.../2024
RADY MIEJSKIEJ W IŃSKU**

z dnia 27 czerwca 2024 r.

w sprawie rozpatrzenia wniosku Mirosława Moskwy

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r., poz. 609 z późn. zm.), w związku z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r., poz. 572) uchwała się, co następuje:

§ 1. Po rozpatrzeniu wniosku Pana Mirosława Moskwy z dnia 26.03.2024 r. Rada Miejska w Ińsku uznaje wniosek za bezzasadny, z przyczyn określonych w uzasadnieniu.

§ 2. Uzasadnienie stanowi załącznik do uchwały.

§ 3. W wykonaniu niniejszej uchwały Przewodniczący Rady Miejskiej w Ińsku zawiadomi o sposobie załatwienia wniosku.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Pod względem prawnym
opiniuję bez zastrzeżeń

Jerzy Adamiec
RADCA PRAWNY

UZASADNIENIE

Mirosław Moskwa wnioskiem z dnia 26 marca 2024 r. zwrócił się do Rady Miejskiej w Ińsku z wyjaśnieniem, dlaczego nie posiada orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego (TK), aby mieć dowody na to, że przepisy prawa wydane przez centralne organy państwowe są zgodne z Konstytucją, a mimo to uznaje je za zgodne z Konstytucją. Takie orzeczenia TK. muszą być opublikowane w Monitorze Polskim, jeszcze zanim Prezydent RP podpisze jakikolwiek przepis, który ma być powszechnie obowiązujący i wynika to z art. 122 ust. 3 KRP w zw. z art. 188 i art. 190 ust. 2 KRP, w zw. z art. 2, art. 7, art. 8, art. 30, art. 31 ust. 2, art. 37 ust. 1, art. 76, art. 82, art. 83 i art. 166 ust. 1 KRP.

Mirosław Moskwa dalej wnosi o wyjaśnienie, dlaczego Rada Miejska w Ińsku twierdzi, że istnieje jakieś domniemanie zgodności przepisów prawa z Konstytucją, do czasu, aż TK. nie orzeknie inaczej, ale nie podaje żadnego artykułu z Konstytucji, który by to potwierdził.

Zdaniem Mirosława Moskwy Rada Miejska w Ińsku powołuje się na nielegalny już wyrok NSA (unieważniony został Oświadczeniem UCiDK nr 7, które znajduje się na stronie www.ucidk.pl) o sygn. akt SA/Gd I 008/92 ONSA 1993 nr 2 póź. 51, z którego wynika reguła, zgodnie z którą, dla j.s.t. „dozwolone jest tylko to, co prawo wyraźnie przewiduje”, a mimo to, władza publiczna nie stosuje tej reguły, choć jest ona właściwa i potwierdzona art. 7 i art. 8 KJR.P. Mirosław Moskwa wnosi o wyjaśnienie dlaczego, skoro Konstytucja nie przewiduje, czyli nie ma wyraźnie w niej zapisane, o domniemanych, komunistycznych i partyjnych przepisach prawa, nie przewiduje wyraźnie wielu urzędów, w tym Państwowej Komisji Wyborczej i Krajowych Biur Wyborczych, które są zarządzane przez nielegalnie działające organizacje sędziowskie, skoro konstytucja nie przewiduje wyraźnie, więcej posłów niż 460, a jest ich obecnie 512, skoro Konstytucja nie przewiduje wyraźnie wyborów na dodatkowych 52 posłów do europarlamentu (też nie przewiduje takiego tworu jak europarlament), skoro Konstytucja nie przewiduje wyraźnie, władzy ustawodawczej, wykonawczej, sędziowskiej i kontrolnej, ulokowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i zarządzanych przez obce państwa i ich organizacje międzynarodowe, skoro konstytucja nie przewiduje wyraźnie, aby władza publiczna mogła przekazać swoje kompetencje władzy państwowej, czy jakiejś organizacji międzynarodowej oraz skoro art. 11 K.RP wyraźnie nie przewiduje, aby partie polityczne miały prawo do uchwalania przepisów prawa, otwierania swoich prywatnych urzędów, sądów i trybunałów, czy podpisywania jakiegokolwiek umów i dokumentów w imieniu Narodu Polskiego, to dlaczego władza publiczna legalizuje to całkowite bezprawie i na dodatek bezczelnie kłamie, że działa zgodnie z prawem i w granicach prawa, uczestnicząc w tych przestępstwach.

Mirosław Moskwa dalej wskazuje, że Rada Gminy Brzyska mając działać zgodnie z prawem i w granicach prawa, a wynika to z Konstytucji posługuje się przepisami prawa, które nie są przewidziane w Konstytucji, tylko uznaje te przepisy, które były wydane przez partie polityczne, przed uchwaleniem Konstytucji

Mirosław Moskwa wnosi o wyjaśnienie, dlaczego Rada Miejska w Ińsku uznaje wyższość, nad Konstytucją, przepisów komunistycznych z lat 60, które nawet nie są podpisane przez Prezydenta RP, tylko przez przewodniczącego i sekretarza ówczesnej Rady Państwa.

Mirosław Moskwa wnosi o wyjaśnienie, dlaczego Rada Miejska w Ińsku działa na podstawie statutu, choć Konstytucja przewiduje, że władza publiczna może działać tylko na podstawie Konstytucji, ustaw i aktów prawa miejscowego. Wskazuje również, że władza publiczna nie ma prawa działać na podstawie dyrektyw, czy rozporządzeń, w tym, jakiegoś ministra lub jakiejś organizacji międzynarodowej, czy Prezesa Rady Ministrów, który zgodnie z art. 171 ust. 2 KRP, jest tylko organem nadzoru, a nie władzą ustawodawczą i wykonawczą wobec władzy publicznej. To też potwierdza art. 15 KRP, który nie dopuszcza centralizacji władzy publicznej w żadnej formie. Dlatego Prezes Rady Ministrów nie ma prawa zarządzać władzą publiczną i wydawać wobec niej rozporządzeń, a tym bardziej zarządzeń, uchwał, czy innych dokumentów o znaczeniu prawnym, które nie są wymienione w art. 87 KRP, jako przepisy prawa powszechnie obowiązujące. Sprawy, za które jest odpowiedzialna władza publiczna mają być uregulowane tylko w ustawach, a nie w rozporządzeniach, czy statutach, co potwierdzają stosowne artykuły z Konstytucji. Ponadto, zgodnie z art. 148 ust. 3 i art. 149 ust. 2 KRP, w zw. z art. 92 KRP rozporządzenia w Radzie Ministrów może wydawać TYLKO Prezes Rady Ministrów i minister kierujący działem administracji rządowej. Mogą je jednak wydawać tylko pod potrzeby działania swojej administracji rządowej. Żaden inny minister nie ma prawa wydawać rozporządzeń, tym bardziej że zgodnie z art. 149 ust. 1 KRP ministrowie kierują tylko działami administracji rządowej, a to oznacza, że nie mają prawa kierować działami administracji publicznej, przypisanej do władzy

publicznej. Z tego też powodu Konstytucja nie przewiduje żadnych oddzielnych ministerstw ulokowanych w oddzielnych budynkach, bo ministrowie mają działać w ramach tylko jednej administracji rządowej. Mirosław Moskwa wnosi o wyjaśnienie, dlaczego Rada Miejska w Ińsku uznaje za legalnie działającą Państwową Komisję Wyborczą, Krajowe Biura Wyborcze, sądy, trybunały, Sejm, Senat, ZUS, KRUS, kancelarie notarialne i komornicze, ARiMR, urzędy skarbowe, czy Radę Ministrów, skoro były one utworzone przez nielegalnie działające organizacje partyjne i sędziowskie, które zgodnie z art. 11 i art. 13 KRP nie mają prawa istnieć, jako organizacje pełniące władzę państwową, publiczną, czy inną, a tym samym nie mają prawa zakładać i zarządzać urzędami, sądami i trybunałami, na których utrzymanie obywatele płacą coraz większe podatki.

Wniosek został poddany analizie przez Komisję Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej w Ińsku. Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady na posiedzeniu w dniu 11.06.2024 r. uznała, że wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 241 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego przedmiotem wniosku mogą być w szczególności sprawy ulepszenia organizacji, wzmocnienia praworządności, usprawnienia pracy i zapobiegania nadużyciom, ochrony własności, lepszego zaspokajania potrzeb ludności. Treść wniosku wskazuje, że nie odwołuje się ona do żadnego z ww. przedmiotu.

Zgodnie z art. 20 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym rada gminy obraduje na sesjach zwoływanych przez przewodniczącego w miarę potrzeby, nie rzadziej jednak niż raz na kwartał. W ramach swoich kompetencji Rada Miejska może podejmować uchwały wyłącznie w granicach zadań gminy, a zatem w sprawach publicznych o znaczeniu lokalnym niezastrzeżonych ustawami na rzecz innych podmiotów - art. 6 ust. 1 w zw. z art. 18 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym. Wyrażona w art. 7 Konstytucji zasada legalizmu i zasada praworządności wiąże wszystkie organy władzy publicznej, w tym również organy jednostek samorządu terytorialnego. Zakaz wykraczania poza zakres swoich kompetencji odnosi się przy tym do wszelkich form działalności, bez względu na to czy mają one charakter władczy, czy nie władczy, intencyjny, czy konkretny.

Zgodnie z art. 94 Konstytucji RP organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów. Zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego określa ustawa. Z wskazanego przepisu wynika, że Rada Miejska w Ińsku może stanowić akty prawa miejscowego wyłącznie na podstawie upoważnienia ustawowego, wyraźnie wskazanego w ustawie. Rada Miejska w Ińsku nie posiada upoważnienia ustawowego do stanowienia aktów, o których pisze Wnioskodawca. W orzecznictwie oraz w doktrynie przyjmuje się, że przepis art. 18 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym daje podstawę do podjęcia uchwały przez radę gminy tylko wówczas, gdy istnieje konkretny przepis prawa materialnego zobowiązujący do wydania takiej uchwały lub sprawa dotyczy materii niemającej charakteru normatywnego np. o charakterze programowym, intencyjnym, pozostających w granicach zadań gminy przewidzianych w przepisach prawa.

Rada Miejska w Ińsku nie prowadzi bazy orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego. Orzeczenia te publikowane zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Jak wskazano wyżej, Rada Miejska w Ińsku działa na podstawie i w granicach obowiązujących przepisów prawa, uchwalonych we właściwym trybie. Fakt kwestionowania powszechnie obowiązujących przepisów prawa przez Mirosława Moskwa nie może mieć wpływu na fakt stosowania obowiązujących aktów prawnych. Podstawą działania Rady Miejskiej w Ińsku jest zasada legalizmu.

Rada Miejska w Ińsku nie ma kompetencji do kwestionowania prawidłowości obsadzania organów władz państwowych, co sugeruje Mirosław Moskwa. Do kompetencji Rady Miejskiej w Ińsku nie należy kwestionowanie prawidłowości w obsadzaniu organów władz państwowych.

Do kompetencji Rady Miejskiej w Ińsku nie należy ocena legalności działania Państwowej Komisji Wyborczej, Krajowego Biura Wyborczego, sądów, trybunałów, Sejmu, Senatu, ZUS-u, KRUS-u, kancelarii notarialnych i komorniczych, ARiMR, urzędów skarbowych, czy Rady Ministrów. Nie miesi się to w kompetencjach Rady Miejskiej w Ińsku.

Rada Miejska w Ińsku, po zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Skarg, Wniosków i Petycji uznaje wniosek za bezzasadny.